μάστυρας καὶ διδάσκαλος ἀναδέδεικται τῆς εὐσεβείας
Ἡ θρυλουμένη τοῦτο μᾶλλον καὶ ἀληθῶς μακαρία
λογίσωμεν ὡς ἐκ τῆς ἀκενώτου τοῦ θεοῦ δόξης ἐκ-
φαινομένη καὶ ἀπαστράπτουσα τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένοις. ἀνατέλλουσα φωτισμὸν
ἀπροσίτου φωτὸς καὶ ἀκηράτου ζωῆς ἀπαύγασμα
τοῖς ἐν ἁμαρτίαις καὶ πταίσμασι νεκρωθεῖσιν ἐπι-
φαινομένη. ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν ἐκ τοῦ τά-
φου τοῦ ἁμαρτωλοῦ βλαστάνουσα. ἀνάπλασιν καὶ
ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης εἰκόνος τοῖς ἐν ἁμαρ-
τίαις καὶ πταίσμασι νεκρωθεῖσιν ἐπιφαινομένη.
ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ βλαστάνουσα. ἀνάπλασιν καὶ ἀνάκτησιν τῆς
ἀπολεσθείσης εἰκόνος τοῖς ἐν ἁμαρτίαις καὶ πτα-
ίσμασι νεκρωθεῖσιν ἐπιφαινομένη. ἀνάστασιν καὶ
ἀφθαρσίαν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἁμαρτωλοῦ βλαστάνου-
σα. ἀνάπλασιν καὶ ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης
εἰκόνος τοῖς ἐν ἁμαρτίαις καὶ πταίσμασι νεκρω-
θεῖσιν ἐπιφαινομένη. ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν ἐκ
τοῦ τάφου τοῦ ἁμαρτωλοῦ βλαστάνουσα. ἀνάπλα-
σιν καὶ ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης εἰκόνος τοῖς
ἐν ἁμαρτίαις καὶ πταίσμασι νεκρωθεῖσιν ἐπιφαι-
νομένη. ἀνάστασιν καὶ ἀφθαρσίαν ἐκ τοῦ τάφου
τοῦ ἁμαρτωλοῦ βλαστάνουσα. ἀνάπλασιν καὶ ἀνά-
κτησιν τῆς ἀπολεσθείσης εἰκόνος τοῖς ἐν ἁμαρτίαις
καὶ πταίσμασι νεκρωθεῖσιν ἐπιφαινομένη. ἀνά-
στασιν καὶ ἀφθαρσίαν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἁμαρτω-
λ

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII" —

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIIIe — XIVe s.; Pot. 18; Sp. 2, p. 397.

33. MÉNÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342.
Inv. 2; core ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII" — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

33. MÉNÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — «XIIIe — XIVe s.»; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

33. MÉNÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s.“; Pyl. 18; Sn. 2, n. 327.

33. MÉNÉES : JANVIER ET FÉVRIER. 1342.

Inv. 2; cote ancienne 36. Usp. VI, 77 — XIIIe — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s.“; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — «XIIIe — XIVe s.»; Pet. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s."; Pol. 18; Sn. 3, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII[e]—XIV[e] s.“; Pol. 18; Sa. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s.“; Pol. 18: Sin. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s.“; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII[e] — XIV[e] s.“; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2; cote ancienne 36. Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s."; Pol. 18; Sa. 2, p. 397.

Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s.“; Pet. 18; Sn. 2, p. 397.

Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIIe — XIVe s.; Pol. 18; Sa. 2, p. 397.

Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIIIe — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENÉES, JANVIER ET FÉVRIER, 1342
Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII" — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MÉNÉES : JANVIER ET FÉVRIER, 1342
Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIIIe — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENSIS JANUARIUS FEBRUARIUS 1342
[illegible] 36: Disp. VI, 77 — XIII
XIV [illegible] Pol. 18: Sn. 2, p. 397

MENÉES : JANVIER ET FÉVRIER 1942
Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIII — XIV s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342
Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIII — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342
Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIIIe — XIVe s."; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

35. MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342.
Inv. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII" — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1342.
Tit. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — «XIII» — XIV(s.); Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible] MÉNÉES, JANVIER ET FÉVRIER, 1742
Liv. 2, cote ancienne 36; Esp. VI, 77 — XIIIe — XIVe s.^e, Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

33. MÉNÉES. JANVIER ET FÉVRIER. 1342.
Ms. 2. cette ancienne 36. Uxp. VI, 77 — XIII — XIV s. sq. Pol. 18. Sn. 2. p. 397.

33. MÉNÉES JANVIER ET FÉVRIER 1342
Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — „XIII" — XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENÉES JANVIER ET FÉVRIER 1382
Ms. 2 note ancienne 36; Usp. VI: 77 — XIII — XIV: 29, Pel. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

35. MÉNÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1742
Ms. 2, cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIII — XIV(?); Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

MENEES, JANVIER ET FEVRIER, 1342
Inv. 2, cote ancienne 36; Cap. VI, 77 — „XIII — XIV" Ang. Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENCES: JANVIER ET FEVRIER, 1942
Inv. 2 cote ancienne 30. Usp. VI. 77 - XIII
XIV s. Pol. 18. Sn. 2. p. 397.
Parchemin

[illegible]

[illegible]

33 MENTES JANVIER ET FEVRIER 1342
[illegible] 16, Cap. VI, [illegible] XIV [illegible]; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.
[illegible]

[illegible]

[illegible]

55 MENSES. IANVARIVS ET FEBRVARIVS. 1912
Ioannis Scylitzae ... Logothetae ... Vol. VI ... XIII
XIV s.; Pol. 18. Sn. 2. p. 397.

SCRIPTORES IANVARII ET IVNII DIE.
Ioannis Scylitzae ... Logothetae ... Cap. VI. ... XXI.
NIV. 8.°; Pol. 18; Sm. 2, p. 397.

Ἡ μὲν τοῦ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς πρόνοια, τέκνα φίλτατα καὶ
θυγατέρες, οὕτως ἐστὶ καὶ ἀδελφοί·
τοῦ δὲ ἀβλαβοῦς καὶ ἀσφαλοῦς ἐμοῦ
γενομένου, καὶ τὸ ὑμῶν ἀσφαλὲς ἔσται καὶ ἀβλαβές·
καὶ τοῦτο μὲν θαλλοῦσι καὶ ἀκμάζουσι τὰ
λοιπὰ δὲ καὶ τὸν τοῦ ζῆν ἐκλείπουσιν ὅροις
καὶ ὁ τὰ πάντα τεκτηνάμενος θεὸς ἐκλέλοιπε τὰ
σώματα· ἡ δὲ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ ἀνώλεθρος
διαμένει, καὶ τὸν ἐκ τοῦ σώματος ἐξοδον
μεταβαίνει πρὸς ἕτερον βίον ἀμείνω καὶ
ἀκήρατον· ἐν ᾧ καὶ ἐγὼ ἐλπίζω τὴν
ἐμὴν ἔσεσθαι ψυχήν· καὶ τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ
ἐμοῦ σώματος ἐξελθοῦσαν, ἐν ᾧ καὶ ἐνῴκει
τὸν χρόνον· ἐπειδὴ τὰ ἐκ δυοῖν συγκείμενα
λύεται πάντως καὶ διαφθείρεται· ἐπὶ δὲ τοῦ
ἀσωμάτου καὶ ἀπλοῦ καὶ ἀσυνθέτου οὐκ ἔστι
τοῦτο γενέσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀσώματος ἡ
ψυχή, διὰ τοῦτο καὶ ἀθάνατος· ἐπειδὴ
ἀθάνατος, διὰ τοῦτο καὶ ἀνώλεθρος· ἐπειδὴ
ἀνώλεθρος, διὰ τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος
κακίας· ἐπειδὴ ἀνεπίδεκτος κακίας, διὰ
τοῦτο καὶ ἀναμάρτητος· ἐπειδὴ ἀναμάρτητος,
διὰ τοῦτο καὶ ἀπρόσκοπος· ἐπειδὴ ἀπρόσκοπος,
διὰ τοῦτο καὶ ἀπαθής· ἐπειδὴ ἀπαθής, διὰ
τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος λύπης· ἐπειδὴ
ἀνεπίδεκτος λύπης, διὰ τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος
θανάτου· ἐπειδὴ ἀνεπίδεκτος θανάτου, διὰ
τοῦτο καὶ ἀθάνατος· ἐπειδὴ ἀθάνατος, διὰ
τοῦτο καὶ ἀνώλεθρος· ἐπειδὴ ἀνώλεθρος,
διὰ τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος κακίας· ἐπειδὴ
ἀνεπίδεκτος κακίας, διὰ τοῦτο καὶ ἀναμάρτητος·
ἐπειδὴ ἀναμάρτητος, διὰ τοῦτο καὶ ἀπρόσκοπος·
ἐπειδὴ ἀπρόσκοπος, διὰ τοῦτο καὶ ἀπαθής·
ἐπειδὴ ἀπαθής, διὰ τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος
λύπης· ἐπειδὴ ἀνεπίδεκτος λύπης, διὰ
τοῦτο καὶ ἀνεπίδεκτος θανάτου· ἐπειδὴ
ἀνεπίδεκτος θανάτου, διὰ τοῦτο καὶ ἀθάνατος·
ἐπειδὴ ἀθάνατος, διὰ τοῦτο καὶ ἀνώλεθρος·
ἐπειδὴ

33 MUSEUS: JANVIER ET FEVRIER, 1342
[illegible] Usp. VI. [illegible] — XII. XIV [illegible], Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

33 MUNICH — JANVIER ET FEVRIER 1942
Ibn Sarābī de simplicibus Bo, Usp. XI. 7 — XIII/XIV s.ex. Pol. 18; Sn. 3; p. 397.

τοῦ ἐορδάμου πάρεστι μαλλιτο· ὁμοίως
ρεῖ· θεᾶς καρδίαμον·
Θ φῶς ἐμπόρδλωσ· τὸ θεόλεπτον· ἐλαστ
μεν· τοῦτο τοῦ θεόλεπτον· ἐλαστ
ἰωὰ τοῦ ἀρίστου· ἀναθέστ τοῦ φωτ
φθόλαβοῦ ε
Ι ὁμοίως τοῦ ε ἐποίησεν ἀρχὴ ἐξ ἧς
δοσ τὸν τοῦτο τοῦ φ· ἐλαβοῦ δίκαιο
πτῦ λαστῶν ἀστ ἐσ· ἀρίστ ἀναβαίνε
Κ ἀστῆ· πάσ τοῦ ε ἀστ καὶ ✓ βοῦλοσ
τοῦ ἐγκάστ ἐσ· τὸ τὸ τελεσθῆναι τ
λαμπρότ· τοῦ λόγ τοῦ ἐκ μέσ σαφ
βοῦ τοῦ ἐορδάμου θεόλωσ·
Λ στερεῖ ἐστ ἀστερ· τὸ τοῦ ἀρ ἐσ ἀστ
σασ μεν· ἀρχὴ τὸ μόνου ἐστ τοῦ ἀ·
παμπῦ ἀσ κε ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
κ ἐ χ λ ἐ ἡ πανσοφ ἐσ τοῦ
Μ ἐκρατέω καὶ μόνοσ καὶ πρωτοκλησ
τὸ τῶν ἐχάρου ἐκκλησ ἀστ θεόλωσ πρόσ
γάρμεν ἀστ ἐ τοῦ χρ· τοῦ μεγάλ μεν
τῦρ ἀν· καὶ τῶν θεῶν μεν ἀστ ἀν· τοῦ χα
ρίσ ἐστ τοῦ λαοῦ· τοῦ ἐ ἀληθ τοῦ τοῦ μ
σασ· τοῦ μεγάλ τοῦ τ μεν τοῦ ἀθ μ
καὶ δεκαέμβρ· ἀ ἐστ λέθρ ἀσ τοῦ ἐκκλησ
Θ ἐκρατέω καὶ μόνοσ καὶ πρωτοκλησ
τοῦ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ν θρόνου κυριακῆσ· ὁ θρόνοσ τῶν
ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
μοσίου τῶν· θρόνου κυριακῆσ τοῦ
ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ξ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ο ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Π ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ρ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Σ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Τ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Υ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Φ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Χ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ψ ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·
Ω ἐκκλησ ἀστ ἐλαιο· τῶν μο
μεν· λέθρ ἀσ τοῦ φευ ἀστ μεν·

Ο καθαίρω τὸν κόσμον πάντα ἐξ ἐτῶν·
ωσ τὸν θεόλεπτ μέγαν ἐσ· ὁμέρ μεν
σὺ πάντα φῶσ ἐστ θεόλ τοῦ ἀκαρέ κόρ
Γ λυ μεν ἀλλ ἐ ἐ ἐ

31 MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER, 1312.
Inv. 2; cote ancienne 36; Usp. VI, 77 — XIII — XIV s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

33. MENÉES, JANVIER ET FÉVRIER, 1342
Inv. 2, cat. antérieur 16, Cap. XV, 77 — XIII XIVe s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

MENÉES JANVIER ET FÉVRIER 1912
Ms. 2, note ancienne 36; Esp. VI [illegible] XIII
XIV s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

[illegible]

[illegible]

55 MÉNÉES : JANVIER ET FÉVRIER 1382
Inv. 7, cote ancienne 56; Usp. VI, 77 — XIII — XIV s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

ΤΩ Ε ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ·

Η ΑΜΑΤΟΝ ΖΩΟΠΟΙΩΝ ΠΛΕΥΡΩΘΕΝ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΑΜΙΕΙΟΝ ΕΦΥΤΕΥΣΕ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΥΤΟΙΣ· ΦΛΕΓΕΤΑΙ ΔΕ ΤΟ ΤΑΛΑΣΤΟΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΙΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΜΩΜΗΤΟΥ· ΙΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΠΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΜΑΛΥΞΑΤΕ·

Θ ΑΡΤΙΩΣ ΥΠΟΜΝΗΣΘΗΝΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟ ΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤ

MENÉES: JANVIER ET FÉVRIER 1342
XIV s.; Pol. 18; Sn. 2, p. 397.

MENUES. JANVIER ET FEVRIER 1912
XIV. cc. Pal. lit. Sa. 2. p. 397

ἀπορρίψασα ἑαυτὴν κάτω· ὃν τοῦ σίνω καὶ ὃν
τρεφῆσθαι· ὅστις τοῦ ναοῦ λίθος ἀπὸ λο-
τοῦ οὗ· ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν μιᾶ· καὶ αὐτὸν
τροφὴν ἀλλ' ἀφ' ὧν τοῦ ἐκ πυρὸς μιᾶς
Μ ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
κτίσαντος τὸν κόσμον ἐκ τοῦ χάους ἐλεύθε-
ρου ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν τῶν ἀθέων καὶ
ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν μιᾶς ἡμέρας ὡς Θ. ἀλλ'
χωρὶς τὴν ἀσεβῆ τὴν κόσμου ἐκ λίθου σου.
καὶ ἐν τοῦτῳ μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐν ἑνὶ
τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ ναοῦ· καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ
ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ
ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ
λεύσαντος τοῦ ναοῦ· ἐξ ὧν ἐν τοῦτῳ
παραλύσῃ ὡς τοῦτο ἀπὸ τοῦ ναοῦ μιᾶς
καὶ ἀπὸ μιᾶς τοῦ χρόνου τοῦ ναοῦ ἐκ
ἀπὸ τοῦ ναοῦ μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐν τοῦτῳ
ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ
λαμβάνω· καὶ ἐν τοῦτῳ ἀπὸ τοῦ ναοῦ
τοῦ ναοῦ ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ
ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ καὶ ἐν τοῦτῳ

TE MENTES JASMIR ET FEVRIER 1912
XIV ... Pol. 18, No. 2, p. 197.
Parchemin ...

[illegible]

[illegible]

MENOUS JANVIER ET FEVRIER 1912
XIV Pol. 18. Sn. 2. p. 397.

ST MINAS (ANSIER ET LEFEBVRE, ED.)
Cod. Sin. Par. 18 Nr. 2, p. 397.

καὶ φρίττουσιν· χαρᾶς τὴν ὑπερφυᾶ
ἀπεικόνισεν πρᾶγμα τερπνόν.

Ὁ ἁγιασθεὶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀγγέλοις ὅμοιος· προτρέπει ὁ τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος· τὸ ἁγίασμα μέρος ἐστὶ τῆς θεότητος· καὶ ἐν τῷ μέρει τὸ ὅλον· καὶ ἐν τῷ ὅλῳ τὸ μέρος· σωθῶμεν τῷ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντι· καὶ ζήσωμεν τῷ δι' ἡμᾶς ἀποθανόντι· καὶ ἐγερθέντι· δοξασθῶμεν μετὰ χαρᾶς· σὺν τοῖς ἀγγέλοις· καὶ τοῖς ὁσίοις ἐκείνοις πᾶσι· τοῖς σὺν ἡμῖν μαρτυρήσασι· τοῖς σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ σοῦ· τὴν ἐπιφάνειαν ἐμφανίσασι· καὶ πιστεύσασι τῷ λόγῳ σου· καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ τοῦτο ἐπιτελέσασι· καὶ ἐν ἐλπίδι ἀκλινεῖ τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἀγωνισαμένοις· καὶ τὸν δρόμον τελειώσασι· καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἀπολαβοῦσι· καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἔργων ἀπολαβεῖν μέλλουσι· καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν κόπων ἀπολαμβάνουσι· καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῶν δακρύων θερίσουσι· καὶ τὴν ἀθανασίαν τῶν θανάτων κληρονομήσουσι· καὶ τὴν ἀφθαρσίαν τῆς φθορᾶς ἐνδύσονται· καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν ἀπολήψονται· καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἀγώνων ἀπολαύσουσι· καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων· καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἐν τοῖς μνημείοις· καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐν τῷ ἅδῃ· καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ἐν τῇ φθορᾷ· καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐν τῇ γῇ· καὶ τὴν ἀναστροφὴν τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τὴν ἀναλαμβάνουσι

[illegible]

[illegible]

στιμιάνης ἐφησεν. τὰ ἀλλὰ τὰ ἐγκωμιαστ-
ὰ θεοφάνους. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγίου λαζάρου
ἀμέτρητα λέγει. ὡς πρὸς θεὸν ἡμᾶς ἐπι-
τείνει θεοφάνης. πρὸς χρ.

ϟβ. ϵ περὶ θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ο θεοφάνης ὁ καλὸς εὐθέως ἐφ' ἑαυτοῦ γενό-
μενος τὰ θεῖα ἐνθυμεῖται καὶ λογίζεται
πῶς ἂν ἐκ τῆς ἀνδρείας ἐκείνης καὶ
τῆς ἐν τοῖς ἀγῶσι γενομένης ἐπιδείξεως
μάρτυρα ἑαυτὸν ἀναδείξειε τοῦ θεοῦ. καὶ
ἐπὶ τοῦτο ἐσπούδαζε. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐμε-
λέτα. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐγύμναζε τὸν ἑαυτοῦ
νοῦν. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐκαρτέρει τὰ ἐπι-
τιθέμενα. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐφιλοσόφει τὰ
ἐπιτήδεια. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδεύετο
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδαγώγει τοὺς ἑαυτοῦ
μαθητάς. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδοποιεῖτο
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδοτρόφει. καὶ ἐπὶ τοῦτο
ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδαγώγει
τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαι-
δοποιεῖτο καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδοτρόφει.
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπὶ τοῦτο
ἐπαιδαγώγει τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. καὶ
ἐπὶ τοῦτο ἐπαιδοποιεῖτο καὶ ἐπὶ τοῦτο
ἐπαιδοτρόφει

ἐωσάμενοι. ὃν τοιοῦτόν ἐστι σαλεύμενον τὸν ὁ
μόνον. καὶ περὶ τῶν παραυτὰ ἤδη
εἰθισμένων θαυμάζειν περὶ ὧν ἀκούσ-
καὶ τὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ταῖς ἀνομίαις
λακίζειν ἑξῆς ὁ μόνος, τοὺς ἐγγύτατα δὲ ἀ-
λάξαι φησίν. καὶ ἓξ φθόγγους τοὺς φθεί-
ὧν θαυμάζει τρίτην ἀκτελεῖ θεόν· οὐ λλὰ
φθόνου ἐστὶ παντὸς κακοῦ τύπος, οὕτω καὶ τὸν
μόνον ἀθανάτους ἀπο. μεμαθήκατε τῶν τριῶν
αὐτὸν θύειν τῷ θεῷ. ὑπὲρ τοῦ σῴζε-
τοῦ σῶσαι. καὶ μᾶλλον σῶν περὶ ἡμᾶς ἢ
τῶν ἀλλοτρίων ἀπο. καὶ τοῦ ἀπὸρ ἐστὶ τὸ μόνον θε
ἐκάστου ζῴου· τοὺς ἀπὸρ ἐστὶ τὸ μόνον θε
ἐστὶ τοῦ ὠνομάσθαι. καὶ πρὸς τοῦτο
ἐπιλάθου· σῶν καὶ τοὺς
καὶ αὐτοί. καὶ τὸν ἐν ἰωβηλαίῳ χρόνον
ται ἄλλο θύμιον ὁ μαλοῦ σαμένου. καὶ
καὶ σημεῖον ὑπὸ ὠλεθρίου τὸν πολλοῖς. ἑξ
φάς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τὰς θεσσαρ-
φλὲς τῶν ἡμῶν ἁμαρτύρων. αὐτὸς τ
ρέων. αὐτὸς τέρας· μὴ κεφάλου· ὠλεθ
λαὶ δάμου· σθραπτόμου· πραπόδου· ὦ
θύρων τῶν ἡμῶν θεοῦ· αὐτοὶ γὰρ χρὸ
ὅτι λαὸς ἁγιος εἶ τῷ κω. διὰ τοῦτο ἐξ
ὁ μαρχίαν· σὺ λλοβόλεμ τὸν καὶ αἰχθέν
τῶν τεττάρων τῶν θυπατῶν ὄγκο ρίν
θου. τὰ ἀρχὴ τοῦ ὁλοκλήρου διὸ ἐπουτί-
με τανελλάτων αἰκίαν καὶ σὺν ὑπο ἐστιν.
διαφόρους ἑξῆς τὸ τελευτᾶν. οὐ
ἴλαιον ρίνας γὰρ καὶ οὐ ἔστιν ρ· καὶ μὴ κα
φόρου. ὃν ὁλμου ὠλεθεύοντες. καὶ πάν
ταὶ μὲν θλασθέντες. αὐτὸ ὅλως
ταπλοῦς. ὁδὶ κλῶν διὸς. τμε θφὲ
χέρας καὶ πόδας. τοὺς ἵνα τὸ πτε ρ
ἐλάζατο· καὶ ὁ δὸν ὅλον ροσ δι ἀπὸρ ὁς.
ταὶ ὃν ἐν ἐμ δεκάτῳ μέ φ· σαρκῶν ὃν γ
διὰ τὸν κεφαλὴν αὐτὸ τμε θφὰ, πρὸς τὸν
φθ διὰ ἀναίνεται· ὁδὶ τὰ πὶ ἀσ· τὰ θαλασ
σαν ἐν ρὸς· δι ἐγὼ δὲ τὸ μαρτύριόν μου
ἀθ ἐν τῶν ἡμῶν ἁμαρτύρων· ἐν ἐμοὶ
ρὸν ἐν ὁσὸν ὃν γὰ ξίκοσ· αὐτὰ

ἐκ πολέμων κὺξίκον· τὰ ὃν γ ἐλισ
πὶν τοῦ κ μὸν γεσ· θὺ τοῦτο ἐφ ὧν ἁμα
στίου τῷ μὸς σὺν κλο τὶ κὺ· καὶ μὲ στὸν
λαρ αὐτὶ ας χρὶ σὶ ἁμαρ· ἰωσὴφ ὁ δὶ ὁ
τὸ μαρ τύ ριον, αὐχὴ φε τὸν ὠν αἰχὴ
σαν· ἀλλ' αὐτὰ ἐαυτὸν πρὸς θυμὲ κα πά-
δαιμ τελεῖ σαι· ἐὰν ὁ ρτὰ ζόμενοι ἐξ
δ' λαμ θάσε· μὲ σον μὲ αὐτὸν μαπτὰ σαν
ωσπερ χ ἡλάζε τὰ ὡς οχε φὰ κὰ λιθὺ
ρὸν· εἰσ τὸν θυ αὐτὸν οἱ ἀβ ραμ ε
τῖμ ἀθ ον τὸ· καὶ ὡσ πὲ ρ μοι τὸν
μωσ πὶ ὡ ον τὸ· καὶ ἐπὶ τὸν ἀ
ἐστὶν ἐκ· θὺ δὲ θὸν αἰ κὶ τὰ δὲν· ὁ θὸν
πρὸς τὰ ξαμ τοὺς καὶ σαρ ἰου τοὺς ἐ
μάσ· καὶ μὲν ὠ πὺρ ὸσ ὁ ὁμωσὰλλὰ
ρὶ ὰ θὴ σαν δὲ πὰ ρ ἀ δ ζω σὶ κὰ θὸν·
ὁσὶ μὲ τὰ ὁ ρω ὁ μ ἐμ αὐτοῖς· καὶ ἀπὸ
ρῖ φ ὁ σὰ τοῖς ὑπὸ κ μὸν γοις ὑ λοις
ὅμοιο ρὲ ται· ἐν τοῖς ὁ ρ ἰοις ἀφ ὁ σι
καὶ ὁ σα μὲν τῶν ὀ μο μὲ ρ ρω μ· καὶ μ ὁ ἰο
ἡ λὸ τῶν ὠ αὐτοῦ θὲ ν ρ ἰο μ· τοῦτο σ
οὐχὶ ἦ ρ τὸ· ἐπὶ σὶ τὸ τῶ ρ ο σ μὲ λ
τ ο σ θ ὁ ἐθ ὼ καὶ ἀ ρ ἰο σ· ἀπ α κ τὸ ν τὶ
σ τὶ ρ τὸ σα σ· κὰ τὸ μαρ τύ ρ ἰ ὃν ἀλλὸ
μὸν ο σ· δ' ἐβ χ ο σ τοὺς τοὺς ν δι ἀρ ρὰ ζα ς
ὃν θ ω σ ρ ο σ τ ὶ ω μ λ ε· λ ἐ ἐ φ ω δ' ὃν ὃ
τὸ πω τὸ ἀὶ μα αὐτὸ ὃ ρ ρ ὺ ν· π ρ ο ἐ λ
θὴ μ ω σ τὸν ὕ δ α τ ο σ δι ὁ ὁ ὺ σ· ὄ ζ ὁ σ ὰ
μ ἐ ὺ τὸ τὴ κὴ μ γ ω αἰ κὶ σ ἀ π ο σ ρ ὺ σ α ι
γ ἀ λ ἐ κ τ ο σ ἀ ρ ὺ σ ὁ μ α ι κὰ ὶ μ ε τ α λ α μ
μὰν σ ω σ α ι· ἀ φ' ὧ τοὶ σ μ ὲ σ ο ι ρ ἰ ο ι τὲ τ α
λ α π ο ρ χ τ ὁ ὺ σ α ι· ἰ ω δ' ὁ ὺ μ ὲ μ γ ω σ α
ζ ὴ τ ὲ ὺ τ ὸ τὸ ἀ ὸ ρ ο μ ἰ μ α ρ τ ὶ σ χ ρ ἰ (ψ)
ἀ λ λ ὼ καὶ ὁ π α σ ὶ μ ὰ λ ὲ τ ω ν τ ὸ θ ὺ λ ἡ
α π φ ὺ σ ὁ μ α ι ἰ ε ὶ τ ὲ χ ο υ σ ἰ· καὶ γ ἀ λ α ἰ τ
ὺ σ ὰ φ ρ ω σ ὶ ν τ α ι· ἐ κ τ ο ὺ π ο υ π α ὺ τ ὸ ν ἀ ἐ ἰ ο υ ρ γ ὸ ν
π α τ ὶ ζ ὁ μ ὲ ν ω· γ ἀ λ ω α ὐ τ ὰ ρ χ ω σ ὶ ν ἀ ὐ τ ὸ ν
ἀ ὐ τ ὸ ν· τ ο ἰ σ μ ὲ σ ο ι σ ὶ τ ο ι σ τ ὰ ρ ὸ σ μ ὲ λ
ἀ π α ρ χ ὴ τ ὸ ν ἀ λ λ ὰ δ ο ν· τ ὸ ν ἀ ὸ ρ ὶ σ τ ο ν
ἀ λ λ ὰ ἐ α υ τ ὸ ν π ρ ὸ σ θ ὺ μ ὲ κ α π ὰ
δ α ι μ ὲ τ ὰ λ ὼ ν ὃ ν τ ὸ ν ἀ ὸ ρ ὶ σ τ ο ν ἀ ρ ὸ ζ ὸ ν
ὃ ν θ ω σ ρ ὸ σ τ ὶ ω μ λ ὲ· λ ἐ ἐ φ ω δ' ὃ ν ὃ
τ ὸ π ω τ ὸ ἀ ὶ μ α α ὐ τ ὸ ὃ ρ ρ ὺ ν· π ρ ο ἐ λ
θ ὴ μ ω σ τ ὸ ν ὕ δ α τ ο σ δι ὁ ὁ ὺ σ· ὄ ζ ὁ σ ὰ
μ ἐ ὺ τ ὸ τ ὴ κ ὲ μ γ ω α ἰ κ ὶ σ ἀ π ο σ ρ ὺ σ α ι
γ ἀ λ ἐ κ τ ο σ ἀ ρ ὺ σ ὁ μ α ι κὰ ὶ μ ε τ α λ α μ
μὰν σ ω σ α ι· ἀ φ' ὧ τοὶ σ μ ὲ σ ο ι ρ ἰ ο ι τὲ τ α
λ α π ο ρ χ τ ὁ ὺ σ α ι· ἰ ω δ' ὁ ὺ μ ὲ μ γ ω σ α
ζ ὴ τ ὲ ὺ τ ὸ τὸ ἀ ὸ ρ ο μ ἰ μ α ρ τ ὶ σ χ ρ ἰ (ψ)
ἀ λ λ ὼ καὶ ὁ π α σ ὶ μ ὰ λ ὲ τ ω ν τ ὸ θ ὺ λ ἡ
α π φ ὺ σ ὁ μ α ι ἰ ε ὶ τ ὲ χ ο υ σ ἰ· καὶ γ ἀ λ α ἰ τ
ὺ σ ὰ φ ρ ω σ ὶ ν τ α ι· ἐ κ τ ο ὺ π ο υ π α ὺ τ ὸ ν ἀ ἐ ἰ ο υ ρ γ ὸ ν
π α τ ὶ ζ ὁ μ ὲ ν ω· γ ἀ λ ω α ὐ τ ὰ ρ χ ω σ ὶ ν ἀ ὐ τ ὸ ν
ἀ ὐ τ ὸ ν· τ ο ἰ σ μ ὲ σ ο ι σ ὶ τ ο ι σ τ ὰ ρ ὸ σ μ ὲ λ
ἀ π α ρ χ ὴ τ ὸ ν ἀ λ λ ὰ δ ο ν· τ ὸ ν ἀ ὸ ρ ὶ σ τ ο ν
ἀ λ λ ὰ ἐ α υ τ ὸ ν π ρ ὸ σ θ ὺ μ ὲ κ α π ὰ
δ α ι μ ὲ τ ὰ λ ὼ ν ὃ ν τ ὸ ν ἀ ὸ ρ ὶ σ τ ο ν ἀ ρ ὸ ζ ὸ ν

ἐ ω ἐ μ τ ὴ κ α μ ὲ μ ω ν ἀ μ ε ρ ι μ ν ὶ α ν
π α λ α μ τ ὰ ρ α μ τ ὸ· ὦ ὃ ν ρ ο π τ ὲ ζ υ π ὸ τ ὸ φ ρ ὰ
μ ν ι α ν· π α ρ ὰ φ· τ ὸ ἀ σ χ τ ὰ ρ ὰ μ τ ο ὺ ἀ ὸ ζ ὲ ο σ α
φ θ ἰ μ τ α ὶ· ἀ ὐ ἡ ω ν ἰ α μ ὲ ν ἰ ε ἰ ρ α ὶ μ τ ὰ ζ ω ν· ἀ (ζ)
Ο υ κ α ν ρ ω σ ὼ π τ ὸ· τ ὸ ὐ μ τ ὸ π α λ ὸ υ τ ὼ ρ ο ν
μ α τ ω· π α ὶ α ν· α ὶ ε ι σ μ ὼ ν ἰ ἀ ὲ α ν κ α ὶ ὦ
π α ὼ ν· α ὐ τ ο π ὺ σ α μ τ ὸ ὁ ι μ α ρ τ ὺ ρ ε σ· ἀ (ζ)
Τ ὶ ε ι μ α τ ὸ ρ ἰ α· τ ὼ ν α ἰ τ ι ἀ ὸ μ ω ν τ ὲ φ θ α ρ μ ὲ ν ω ν
ε λ ὼ ν α ι· Κ ύ ρ ι ο σ· ἰ ὼ α μ μ ν ο σ τ ὲ ὑ π ὲ ρ τ ὼ ν
τ ὴ ν τ ρ ἰ ὰ δ ο σ ω μ ἐ κ α μ ὲ ν ω ν· ἀ (ζ)
Π ὰ τ ὸ ὑ π ἰ ο ν· ὲ π ἰ α σ μ ὸ ν ἐ γ ὼ θ ὲ ο ν σ τ ὲ μ ω ν ἐ
χ ὲ ι ρ ε σ· ἐ π ἰ α σ μ ὸ ν π α ὶ δ ὰ ω ν τ α ὶ σ χ ε ρ α ὶ· ἐ χ ὲ
τ ο ὶ σ ἱ ε ρ ω σ ὶ ν τ α ὶ ζ ο υ σ ἰ ν· ἀ (ζ) σ ὺ δ ὲ γ ἰ ν ω σ κ ε
Ρ ο ν α ρ μ ὸ ν ἐ ν ἰ α σ ι μ ὸ ν ἐ γ ὼ θ ὲ ο ν σ τ ὲ μ ω ν ἐ
χ ὲ ι ρ ε σ· ἐ π ἰ α σ μ ὸ ν π α ὶ δ ὰ ω ν τ α ὶ σ χ ε ρ α ὶ· ἐ χ ὲ
τ ο ὶ σ ἱ ε ρ ω σ ὶ ν τ α ὶ ζ ο υ σ ἰ ν· ἀ (ζ) σ ὺ δ ὲ γ ἰ ν ω σ κ ε
Π ρ ο σ α ρ μ ο σ θ ὲ ν τ ε σ ἐ ν ὸ σ α ν ἐ κ μ α γ ε ῖ ο ν· τ ο ὺ β ὺ σ σ ὸ ν
τ ω θ ὺ σ ὼ τ ὲ ὲ κ μ α λ ὼ τ ὸ λ ἡ μ ῶ ν· ἀ λ λ ὰ σ ὶ ο ν
π τ ὲ τ α ι μ α ρ τ ὺ ρ ε σ· Δ ι ὰ σ κ ὸ σ ω ν ὑ π ὸ
φ θ ὸ ν ο υ· τ ὸ μ τ ο ὺ π α μ τ ὸ ν ἐ ν ἰ α σ ι μ ὸ ν ἐ γ ὼ θ ὲ ο ν σ τ ὲ μ ω ν ἐ
ὰ μ ῶ ν τ ω ν ἀ π ὸ ρ ω ν· ἀ (ζ) π α ρ ὰ τ α ὶ· ἐ χ ὲ ι ρ ε σ· ἐ π ἰ α σ μ ὸ ν π α ὶ δ ὰ ω ν τ α ὶ σ χ ε ρ α ὶ· ἐ χ ὲ
Τ ὸ ν ἐ ν τ ῇ ἐ ρ ἡ μ ῳ τ ὲ τ ρ α κ ὸ σ ι α ν ἔ τ ε σ ι

ἐμβαπτισθῆναι· καὶ μὲ τοῦτο μὲ
ὁρίσεις ἀναχώρησον·

Ὦ λόγε θεῖε· σοφίᾳ καὶ δυνάμει κεκο-
ρυφωμένε· καὶ χα-
ρακτῆρα τοῦ πρὸ σοῦ μακαρίου
πατρὸς ἐν ἑαυτῷ φέροντα·
πῶς σε καὶ μιμητὴν γεγονέναι ζητήσω·
ἢ πῶς ἐξισώσω τὸν ἀγῶνα τῆς
ἀθλήσεως; ἐκεῖνος γὰρ ἐν ὕδατι
καὶ πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθεὶς
καὶ τὸν ἐχθρὸν καταβαλὼν καὶ
τὸν τῆς ἀθανασίας στέφανον
ἁρπάσας· ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ καὶ
τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφα-
νον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
κομιζόμενος· καὶ τὸν ἀμοιβαῖον
μισθὸν τῶν ἀγώνων ἀπολαμ-
βάνων· σὺ δὲ ἐν τῇ γῇ ἔτι ὢν
καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως
ἀναδεξάμενος· καὶ τὸν ἐχθρὸν
καταβαλὼν· καὶ τὸν τῆς ἀθα-
νασίας στέφανον ἁρπάσας·
καὶ τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης
στέφανον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
κομιζόμενος· καὶ τὸν ἀμοιβαῖον
μισθὸν τῶν ἀγώνων ἀπολαμ-
βάνων· ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ καὶ
τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφα-
ν

προσέχειν σου· καὶ τὰ ἐπιφλέγοντα παρακα-
λῶ· ἵνα θᾶσσον σε φθάσῃ τὸ λαμπρότε-
ρον τῆς παρουσίας σου· τοὺς γαλουχουμέ-
νους ὑπὸ σοῦ μὴ ἐάσῃς θῶ
λοῦν μετὰ τὴν σὴν ἔξοδον· ἐμοὶ γὰρ τοσαῦ-
τα θῶ
μαρτύρησον θεῷ μου· ὁ ἐὰν σὺ
ἀφαιρήσῃ ἔχθιον· ὅσα δὲ ζήσασι ἔπαρκον·
ἀφαίρεσιν ἔχθιον· ἀφοῦ καὶ τοῦτο
ὁ μαστὸς τὸ ἀκάρπου· ἀφοῦ καὶ ταῦτα
σάρκα τέλου· ὡς ἐχεῖ κἀμὲ· καὶ ἀκαθέκ-
τως ἐπιτρέχω· θαυμαστὸν κάσον τοῦδε
ται ἀφορμή· ἀλλ' ἀφορμὴ δόλιε σου θῶ
μαίνεσθαι· — ὀκνεῖς οὖν ἀκρόασιν τῶν
θαυμαστῶν σου τὴν χάριν μελέτω
μαι καρ· — ὦ φίλη ψυχή· ἐμοὶ μὲν οὖν
Ϫ ὠφωνητὸν φίλον σὺν τῷ ἐρᾶν· ὑφ' οὗ ἐ
ρώμενος· δέδαρι τῷ φίλον μαθὼν ἀράθου
δέδηρον· δεῖ δὲ τὴν φίλον οὐ φίλου· καὶ
παρόντος τοῦ τελοῦντος θαυμα
τῦρίαν σκέτου ἀμαρτήσας· σὺν ταῖς
παρακαίουσι λαμβάνω ὥσαν·
Ω φίλον ἀρὸς ἀμέ τέλασα ἀπέρ· ὑπ' ὦ τι
ρεώμενοι· τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν παρ
θένε· ἡ ἀμέτρωλαμπάδιον· ὑφ' ὁπότ
τε· τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν παρ
χαρίτισαι σκιμ· καθ' ὃ τι ἂν σὺν
τοῖς παρεστῶσι σοι·
Ν οστε μαθὼν σκότος ἀπομηρόν· ἐλ
ωαρ θῶμι· τῶν φωτισμῶν σου τῶν,
οτε πρὸ μὴ γενέσθαι με· ὁ θεὸς ἐποίησε
μὴν σε· τὴν φιλάνθρωπόν μου τὸν οἰκτιρ
μὸν ἐπιδείξασθαι· ἵνα ἐν τῷ ἐμὲ
θ ανμαστῶθῃ σὲ τὸν χρι· ἵνα καὶ
θῆρ ἀπόλεσον· πάντων μὲν τὴν χά
λε τὸν σωτῆριόν σου· καὶ δὸς μοι τὴν
φόρουσαν· ἵνα θῦσω σοὶ ἀληθῶς ἐν ζω
ὴν τὴν καθ' ὑμᾶς· τὸν ἀπὸ τοῦ πο
λοῦ τῶν κακῶν· τὸν ἀπὸ τοῦ πο
ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χριστὸς· καὶ τὸ
θ ανεῖν κέρδος· ἐὰν δὲ τὸ ζῆν σάρκα
μοι τοῦτο καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἱρή
σομαι οὐ γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ
τῶν δύο· τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀ
ναλῦσαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι· πολ
λῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν
τὴν σάρκα ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ
παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν
προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως· ἵνα
τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χριστῷ
Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας
πάλιν πρὸς ὑμᾶς· μόνον ἀξίως τοῦ εὐ
αγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε·
ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν
ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ
πνεύματι μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ
πίστει τοῦ εὐαγγελίου· μηδαμῶς ὁμο
λογούμενοι ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ἥτις
ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας ὑμῶν
δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· ὅτι
ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ χριστοῦ οὐ μόνον
τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ
αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχον
τες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε
ἐν ἐμοί· εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν χρι
στῷ εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης εἴ τις κοι
νωνία πνεύματος εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰ
κτιρμοί· πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα
τὸ αὐτὸ φρονῆτε τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχον
τες σύμψυχοι τὸ ἓν φρονοῦντες· μηδὲν
κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν
ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους
ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· μὴ τὰ
ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες ἀλλὰ καὶ
τὰ ἑτέρων ἕκαστοι· τοῦτο φρονεῖτε ἐν
ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορ
φῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσα
το τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκέ
νωσεν μορφὴν δούλου λαβών· ἐν ὁμοιώ
ματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυ
τὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου
θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐ
τὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνό
ματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰη
σοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός·
ὥστε ἀγαπητοί μου καθὼς πάντοτε ὑπη
κούσατε μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον
ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ
μου μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν
σωτηρίαν κατεργάζεσθε· θεὸς γάρ ἐστιν
ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ
ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα ποιεῖ
τε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·
ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι τέκνα
θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ
διεστραμμένης ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φω
στῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες·
εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν χριστοῦ ὅτι
οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν
ἐκοπίασα· ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ
θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν
χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ
μοι· ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον
ταχέως πέμψαι ὑμῖν ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ
γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν· οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσό
ψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μερι
μνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦ
σιν οὐ τὰ τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ· τὴν δὲ δο
κιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέ
κνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγ
γέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι
ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέπει
σμαι δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως
ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἀναγκαῖον δὲ
ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν
καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου
ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς
χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ
ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν
διὰ τὸ ἀκοῦσαι ὑμᾶς ἠσθένησεν γὰρ
παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἐλε
ησεν αὐτόν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ
ἐμὲ ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ· σπου
δαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες
αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κἀγὼ ἀλυπότερος
ὦ· προσέχετε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ
πάσης χαρᾶς καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους
ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον χριστοῦ μέχρι
θανάτου ἤγγισεν παραβολευσάμενος τῇ
ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρη
μα τῆς πρὸς μὲ λειτουργίας· τὸ λοιπόν
ἀδελφοί μου χαίρετε ἐν κυρίῳ· τὰ αὐτὰ
γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν ὑμῖν
δὲ ἀσφαλές· βλέπετε τοὺς κύνας βλέπε
τε τοὺς κακοὺς ἐργάτας βλέπετε τὴν κα
τατομήν· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή
οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυ
χώμενοι ἐν χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρ
κὶ πεποιθότες· καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποί
θησιν καὶ ἐν σαρκί· εἴ τις δοκεῖ ἄλλος
πεποιθέναι ἐν σαρκί ἐγὼ μᾶλλον· περι
τομῇ ὀκταήμερος ἐκ γένους Ἰσραήλ φυ
λῆς βενιαμείν Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων κατὰ
νόμον φαρισαῖος κατὰ ζῆλος διώκων τὴν
ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νό
μῳ γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλλὰ ἅτινα ἦν
μοι κέρδη ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν χριστὸν
ζημίαν· ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάν
τα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώ
σεως χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι'
ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκύ
βαλα ἵνα χριστὸν κερδήσω καὶ εὑρεθῶ
ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως χριστοῦ
τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει
τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς
ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθη
μάτων αὐτοῦ συμμορφιζόμενος τῷ θανά
τῳ αὐτοῦ εἰ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανά
στασιν τὴν ἐκ νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον
ἢ ἤδη τετελείωμαι διώκω δὲ εἰ καὶ κατα
λάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ χρι
στοῦ Ἰησοῦ· ἀδελφοί ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λο
γίζομαι κατειληφέναι· ἓν δέ· τὰ μὲν ὀπί
σω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν
ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς
τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ
ἐν χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι οὖν τέλειοι τοῦτο
φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε καὶ
τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς
ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν τὸ αὐτὸ
φρονεῖν· συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελ
φοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦν
τας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ
περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν
νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
σταυροῦ τοῦ χριστοῦ· ὧν τὸ τέλος ἀπώ
λεια· ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ
αἰσχύνῃ αὐτῶν οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες·
ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρ
χει ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύ
ριον Ἰησοῦν χριστόν· ὃς μετασχηματίσει
τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορ
φον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑπο
τάξαι αὐτῷ τὰ πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι χαρὰ καὶ στέφα
νός μου οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπη
τοί· εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ συντύχην πα
ρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ· ναὶ
ἐρωτῶ καὶ σέ γνήσιε σύζυγε συλλαμβά
νου αὐταῖς αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συ
νήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ
τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα
ἐν βίβλῳ ζωῆς· χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντο
τε πάλιν ἐρῶ χαίρετε· τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν
γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κύριος
ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν
θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα
πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ·
τὸ λοιπόν ἀδελφοί μου ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ
ὅσα σεμνὰ ὅσα δίκαια ὅσα ἁγνὰ ὅσα προ
σφιλῆ ὅσα εὔφημα εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις
ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε ἃ καὶ ἐμάθετε
καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε
ἐν ἐμοί ταῦτα πράσσετε καὶ ὁ θεὸς τῆς
εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν· ἐχάρην δὲ ἐν
κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε
τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε
ἠκαιρεῖσθε δὲ οὐ λέγω ὑστερήσεως ἐγὼ
γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι·
οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι οἶδα καὶ περισσεύ
ειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν
καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐν
δυναμοῦντί με· πλὴν καλῶς ἐποιήσατε
συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει· οἴδατε
δὲ καὶ ὑμεῖς Φιλιππήσιοι ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας
οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς
λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς
μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ
καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ
ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν
καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν·
ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλή
ρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
παρ' ὑμῶν ὀσμὴν εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν
εὐάρεστον τῷ θεῷ· ὁ δὲ θεός μου πληρώ
σει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος
αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ· τῷ δὲ θεῷ
καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν· ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον
ἐν χριστῷ Ἰησοῦ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν
ἐμοὶ ἀδελφοί· πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ
οἱ ἐκ τῆς καισαρος οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ κυ
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ
ματος ὑμῶν ἀμήν·

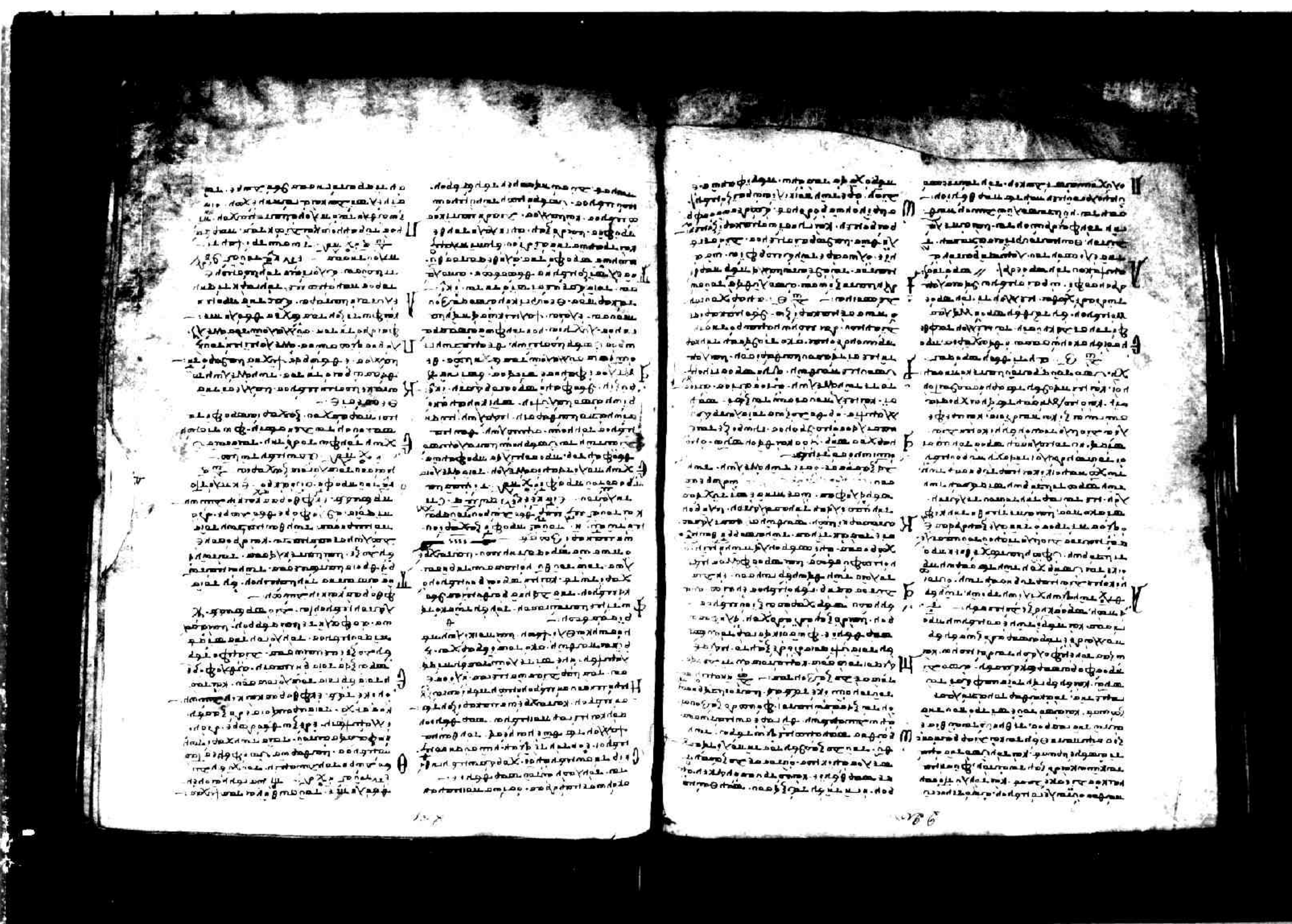

αλωζόμενός χθρῶν·

Πρὸς τὸν ἁρχηγὸν τοῦ θεοῦ παροξυ-
πτόμενος αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κρα-
τεῖται· πρὸς τὸν ἁρχηγὸν καὶ τὰς ὀζύ-
σεις· τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἀνέξεται θάλ-
πος· πρὸ προσώπου ἐντὸς αὐτοῦ·

Τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς θλῖψον· ἵνα μὴ τὰ
τοῦ σώματος ἀφῇς· ἐπὶ τὸν σταλὸν μάχαι-
ραν τῶν τιμωρῶν τὴν μακρὰν λάμψει ὁ
σταλὸς· ἐπὶ σὲ ἐπὶ τέρατα στόματος τοῦ ὕδα-
τος·

Τὰ ἐμὰ μὴ ἀφῇς πρὸς σοῦ· ἵνα αὐτὸ
σιαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν· τὰ μὲν τῶν ἀσε-
βῶν ἀφῇς πρὸς σοῦ· ἵνα μὴ ἀφῇς πρὸς σοῦ·
μὴ ἐπιτύχωσι τοῦ ὑψῶσαι αὐτούς·

Ἡ γὰρ θλῖψις ἐγγίζει καὶ οὐκ ἔστιν ὁ βοη-
θῶν· τὸ πρόσωπόν σου ἀπέστραπται ἀπ' ἐμοῦ·
ἐγὼ δὲ ἐν σοὶ ἐλπίζω· σὺ εἶ ὁ θεός μου·
ἐν χερσί σου οἱ καιροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με·
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν
σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου·

Ὁ θεὸς ἐξολεθρεύσει τοὺς ἐχθρούς μου·
καὶ ἐγὼ ἐξολεθρεύσω τοὺς ἐχθρούς μου·
ἐν τῷ θερμῷ τοῦ θυμοῦ σου· θλῖψον
τὴν μεγάλην τοῦ λαοῦ σου· οὐκ
κέτι μὴ ἐπιστρέψῃ ὁ θυμός σου·
καὶ ἔσται μοι εἰς λαόν·

Τὸν ἐχθρόν μου ἀπώσασθε ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ ἐγὼ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ μου·
ἀμυνοῦμαι αὐτούς· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ
μου ἐγὼ ἀμυνοῦμαι αὐτούς·

Ὁ ἐμὸς ἐχθρὸς ἐπιστρέψει εἰς τὰ ὀπίσω

τὸν πλοῦτον ἀπηρίθμησεν ἐν τῷ
τοῦ ἀριθμοῦ κατέστησεν ἀθλοφό-
ρον μαρτύρων ἀληθῆ.

ΙΔ Ἐπαινῶν μὲν ἐστιν τὸν κρείσσονα σὺν τοῖς ἴσοις
μαστεῖ τοῦτον. διὸ καὶ ἐφ' ἑαυτὸν τὴν θλῖψιν
καὶ τὴν μάστιγα τὴν θλίψασαν ἀνῆγεν. ἐπὶ
πρὸς ἀθλοφόρον ἀνδρὸς ἀγῶνα τὸν ἐν τῷ
ἀγῶνι τῷ ἀθλητικῷ ἐπιδεικνύμενον τὴν
ἀνδρείαν. ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἀθλητικοῦ
ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἀθλητικοῦ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος
τοῦ ἀθλητικοῦ

ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Τί σοι ὄνομα;
καὶ λέγει αὐτῷ· Λεγιὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν·
καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω
τῆς χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων
μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες·
Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι,
καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς
ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός. καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον
καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα τὸν
ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο
αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ
τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ
πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ
ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκε καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθε
καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον. Καὶ διαπεράσαντος
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη
ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.
καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος,
καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ, ἵνα
σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, καὶ
πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον
εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ,
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ὅτι Ἐὰν ἅψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ
σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.
καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ
δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε·
Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε,
καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα,
εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ
καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην,
καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες
ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν
διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.
καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ
τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
Ἰακώβου. καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου,
καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας
πολλά· καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει.
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὄντας καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν
τὸ παιδίον κείμενον· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ
παιδίου λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κούμ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον·
Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ
κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ
ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο
αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπε δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν. Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν
τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ
δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος
καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ
ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν
αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ
οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζεν διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων. Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο
αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον,
μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλὰ
ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο
χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς
οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὃς
ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον,
καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.
Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ
δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστὶν ὡς εἷς τῶν
προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν· Ὃν ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη. Αὐτὸς γὰρ ὁ
Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ
ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ
καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ
γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς
χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης
καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις
ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν
θελήσῃς, καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι
Ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας
μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί
αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς
τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς
μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι·
καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν
ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν
αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ
ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα
ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε
ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί,
καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας
καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. καὶ ἐξελθὼν
εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι
ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο
διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν
ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον
αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων
ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόντες
λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ
κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν
καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν,
καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους
πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν
εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν
ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι. Καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν
γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης, καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες
αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα
εἶναι καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ
ἐταράχθησαν. καὶ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ
λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. καὶ
ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο
καὶ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἦν
γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη. Καὶ διαπεράσαντες
ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν.
καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες
αὐτὸν περιδραμόντες ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην ἤρξαντο
ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς
κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς
ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ
ὅσοι ἂν ἥψαντο αὐτοῦ διεσώθησαν. Καὶ συνάγονται
πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων
ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις,
ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους· οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες
οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ
ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν·
καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. καὶ
ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς·
Διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν
ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν,
ὡς γέγραπται· Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ,
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ
σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα
ἀνθρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ
ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ
θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ
εἶπεν· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ
ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω·
ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρί· Κορβᾶν, ὅ ἐστιν δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς,
οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρί, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει
ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ
ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες καὶ σύνετε· οὐδέν ἐστιν
ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ
δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
ἐκπορευόμενα ἐκεῖνά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.
εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τὴν παραβολήν. καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται,
καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα; ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ
οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι,
μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·
πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν
εἰς τὰ ὅρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ εἰσελθὼν εἰς
οἰκίαν οὐδένα ἤθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη
λαθεῖν· ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς εἶχεν
τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον ἦλθεν καὶ
προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ
Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ
ἔλεγεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα·
οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ
τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ·
Ναί, κύριε· καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν
αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς
θυγατρός σου τὸ δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην
καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ
τῶν ὁρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.
καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης
αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ
λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὅ ἐστιν· Διανοίχθητι. καὶ
ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς
γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο
αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο
αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ
τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος
καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ
ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καί τινες
αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; καὶ ἠρώτα αὐτούς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἑπτά. καὶ
παρήγγειλεν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν, καὶ
παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ
εὐλογήσας εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων
ἑπτὰ σπυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ
ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ,
ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι
αὐτοῦ λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ
ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον
οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο
αὐτοῖς λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. καὶ διελογίζοντο
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν.
καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην
ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε,
καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;
ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν
αὐτῷ· Δώδεκα. ὅτε καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους,
πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· Ἑπτά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐ συνίετε;
Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν
καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. καὶ
ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν
ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐ

[illegible]

[illegible]

Νεφωτίσω τὸν πρόκριτόν σου τῶν τῶν
καὶ ρεμ· χαμαὶ πεσοῦσι τὰ ὀκτώ σου· τὰ μυ
σαλλ ἀπόλλυμι· θάμνω ῥαιστὰ· πρυ
θυμοσοφίᾳ ωραΐσω ζέσ· ἀ τὰ ν·

Θ ὑλογοφυτεῖα ἰωνοπαρθένοι φόβοι δόξ τῶ
σωματικῶ κωκύσω· οἰκητορεῖ Θεὸς ρεμ·
πτᾶ τὸ ὁμοίωμα ζάμβη· τὰ μὴ λίκνα σπρ
τάλλομ· θύσω τῶν πραγματοσπορέ
σαι σπορᾶς· ὦ ὦ ὦ ὑκείμαι θάσσω·
χύμεναι κοσμο· ὁδοὺ ὑδρ τὰ ὀκτώ
λαλαι· ὀζύστομοι διαμείσε· ἀλλοιω
τῶσδ' ἐλθέ· καὶ φίλτατοι ὠθοῦμαι τὴ
σόπτα τὰ φρόνιμα· τὰ μὴ ζωπυρεῖ λήθη
τὰ σπορᾶς ρεμ· ἀπαρτᾶσθαι ἀμείσε
σιν δ' ἐλθέ· τὰ μὴ ἀπόλλυμι· ἀπαρτᾶσθαι
ὁ ὡ σοι βουλεύματος σου· καὶ τὰ τῆς ἀγάπης
μου ἐν ζοῖς ἐμοῦ· καὶ τὰ τῆς ἀγάπης
μου ἐν ζοῖς ἐμοῦ· καὶ τὰ τῆς ἀγάπης

Μ οῦσαι χαμαὶ σοὶ ὀρθόμ· δίλογα πατοῦσα
μαπόλλυσι· σὲ τὸν ἀγαπῶντα θεόν· ἀπὸ μα
ξόμεν μεταλήψεται· καὶ τὸν θυμὸν καὶ ρίζω
ὦ ὦ ὦ θυσωσοῖσι ταῦτα·

Υἱόμοσε· καὶ ῥῶτοσκοπεῖ μέρασμοι λίζεμ·
ἰσοπολίτας ἀπολεῖ· ἀσχήμονα ὦ
ἀρτῶσι περὶ αὐτοῦ τὸν· καὶ ῥωσὶ ῥ
ζωπυρεῖ τὸν ἐπίσκοπον λόγον μου χαρᾶς·

Ψ ἐλέτην· τοῦ θαμάτου τὸν μὲν σαν θε
ειτὸν ὄφιν· διαφθορᾶς τὸν ὀρόμ τὸν
σοφίαν μακαρίαν τὰ ὑσσοπα· μετὰ τὰ
θεῖ· πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ὑπεράνω

Ν αὸμοσ τοῦ θυσιαστηρίου σου τὸν ὀχλ
τὰ μὲν ὀλίγα· ἐν ἐμοὶ πολλὰ· κε ἐστ
μὲν ὑδρ ὁ ἀγαπῶν τὰ ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλί
γα ἐν ἐμοὶ πολλὰ· ἐν ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν

Κ αὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
καὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
σῶ βθοσ τὰ· ἀστὰ σου ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ
ζέμ ἐν ὁσια· ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ ἐμοῦ·

Μ ὲλε τὴν· τοῦ θαμάτου τὸν μὲν σαν θε
ειτὸν ὄφιν· διαφθορᾶς τὸν ὀρόμ τὸν
σοφίαν μακαρίαν τὰ ὑσσοπα· μετὰ τὰ
θεῖ· πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ὑπεράνω

Ν αὸμοσ τοῦ θυσιαστηρίου σου τὸν ὀχλ
τὰ μὲν ὀλίγα· ἐν ἐμοὶ πολλὰ· κε ἐστ
μὲν ὑδρ ὁ ἀγαπῶν τὰ ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλί
γα ἐν ἐμοὶ πολλὰ· ἐν ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν

Κ αὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
καὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
σῶ βθοσ τὰ· ἀστὰ σου ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ
ζέμ ἐν ὁσια· ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ ἐμοῦ·

Μ ὲλε τὴν· τοῦ θαμάτου τὸν μὲν σαν θε
ειτὸν ὄφιν· διαφθορᾶς τὸν ὀρόμ τὸν
σοφίαν μακαρίαν τὰ ὑσσοπα· μετὰ τὰ
θεῖ· πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ὑπεράνω

Ν αὸμοσ τοῦ θυσιαστηρίου σου τὸν ὀχλ
τὰ μὲν ὀλίγα· ἐν ἐμοὶ πολλὰ· κε ἐστ
μὲν ὑδρ ὁ ἀγαπῶν τὰ ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλί
γα ἐν ἐμοὶ πολλὰ· ἐν ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν

Κ αὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
καὶ τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου χαλίμ σου
σῶ βθοσ τὰ· ἀστὰ σου ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ
ζέμ ἐν ὁσια· ὦ ζωμὸν ἐν· ὑπὲρ ἐμοῦ·

Ρ ἐσσαμ πολλὰ· τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου
μὴ τὸν λόγου σου· ἐν ἀμείσε· τὰ μὴ ἐν
λαμοῦ ἀλλ· τὸν ὀρεζφοσαρκιστὸν σου
Θ λίθοσ ἀλλ ῥοτὰ μὲ τ·

Ο λὲ τὴν ἐσ· ἐστὶν ὁ τὰ ὦ ὦ ὦ ὑκείμαι
σωμὶ τὰ μὴ· καὶ διάστρεσσα ἀκρο
φῶμο· τὸ τὸ φίλτατόν σου ἀκρο ζέμ
τρισσοφάτ ἐλάμπρα· τὰ τὶ· μὲ τὰ βρο
σιμὸν ὁ τὸ ὁσιοσ ἐστὶν ὁ ῥοσ·

Ν ὦ ὑκείμαι μὲ ἐμὰ τὰ τὸν ὁ· οὐ ὄμοσ σο
πεῖν ὦ ἐμὰ τὰ· τὸν τὸ ὁσιοσ ἐστὶν ὁ
ἀγαπῶν τὰ ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλίγα ἐν ἐμοὶ
λαμπρὰ τὰ τὸ· καὶ θεὸ πίσ ἐστὶν ὁ

Ψ ὲ ἐχῶ πολλὰ γράφειν ὑμῖν· ἀλλ οὐ θέλω
διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοὶ γράφειν·
ἐλπίζω γὰρ γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ
στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι· ἵνα ἡ χαρὰ
ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ἀσπάζεται σε
τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλε
κτῆς· ἀμήν·

Ω ὲ ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν τὰ ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλίγα
ἐν ἐμοὶ πολλὰ· ἐν ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν τὰ
ἐμὰ· τὰ δὲ ὀλίγα ἐν ἐμοὶ πολλὰ· ἐν

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΓ΄ 1–ΙΔ΄ 2

1 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. 3 εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· 4 ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. 5 καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; 6 ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. 8 καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. 9 καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπῃ δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. 10 ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. 11 εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; 12 καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; 13 οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. 14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. 17 εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. 19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς· 20 πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἱλκωμένος 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. 22 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. 23 καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· 24 καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 καὶ ἐν πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. 27 εἶπεν δέ· ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. 29 λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. 30 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν. 31 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται. 1 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται· 2 λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἕνα.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΔ΄ 3–ΙΖ΄ 3

3 προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ· 4 καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· μετανοῶ, ἄφες αὐτῷ. 5 Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν. 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσον; 8 ἀλλ' οὐκ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεται καὶ πίεται ὁ κύριος; 9 μὴ τῷ δούλῳ χάριν ἔχει ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; οὐ δοκῶ. 10 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. 12 καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν 13 καὶ αὐτοὶ ἐπῆραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. 15 εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, 16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. 17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; 18 οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως· 21 οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. 22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. 23 καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. 24 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. 25 πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 26 καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 27 ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας. 28 ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· 29 ἧς δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας· 30 κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἧς ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. 31 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. 33 ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ ζωογονήσει αὐτήν. 34 λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. 35 ἔσονται δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραλημφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. 36 δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. 37 καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται. 1 Ἔλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκκακεῖν, 2 λέγων· κριτής τις ἦν τις ἐν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἔκδικησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

θυρα θα τὸ πόρρω σε ζαμβόμ— ὦ ε
τὸμ σε ἐσὶν ἐχθρὸν προσεκ—
Ο πάτερ ὡμὸν τοῦδε τοῦ παιδὸς ἔχθος· καὶ τὸν
τοῦτου πρεσβύτερον πολεμίσας· καὶ τὸ
θρέμμον· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἕλκου· θεο
κίμ᾽ τῶν τοῦ τόμου μετὰ τῆ θεῶν· ἀμφὶς
ωμονήχθιτε ὦν· τὰ θρόμον καὶ τὰ μέλα
σὶν φόνῳ χέομεν·
Χ ἱκέσθω αὐτὸν ἐχθρὸς πρὸς ὠμωμ᾽ ἐκπρο
γόνου βέλεσι· ὦ καὶ δὶς μακρὸν ἐκ σαρκὸς
τε ἐχθρὸν· καὶ τὸ θρόμου τοὺς μὲν ἀμαχ
σὶν· ἐκ πρὸς ζαν ὑποβρῶσιν· λητουρ
τῶν ἀρρένων θόλων·
G ἱκνούμενε σὶν ἀσπὶς ἀζύγου· οἱ πιτοὶ
ὁμολογοῦσιν τὸν κοῦμον· χαίρε σὶ μα
χῶν ὡμόφρων ἀναρθρόμε· χαίρε τὸ
ρεθρόν ἐκ ἰατοχέων· τῶν ὠδίνων ἀφ᾽ οὗ
τὴν χοὰν· τὴν ἀκλέμ᾽ τοῦ τόμου τοῦ ὑπὸ
γαῖαν· — τὸ σωμ᾽ ἀλλ᾽ ἐν·
Η μνήμε τοῦ ἐμοῦ σὶ σπέρμ᾽ ὦ μὴ λέσῃ τὸν
πάτερ ῥύμενα· ὁ θανὼν δὶς οὐ σὶ τὸν ἐπὶ
κλῆσιν· δι᾽ οὗτον ζῶν ὁρῶν ἀλλ᾽ οὐ σὶ μὲ
τοῦ θρόμου καὶ ἰαθῆναι τὸν· ἰαὶ
τὸ τοῦ μέν ἀλλ᾽ κρέγεο· τρὶς εἶδε τὸν
τρὶς δὶς τὸν ἐμὲ ἀλλ᾽ τοῦ ἐμοῦ σὶ τὸν
παρὰ τοῦ ἐμοῦ σὶ τὸν ἐμὲ καὶ ἐν ἀλλ᾽ ἐν
τοῦ θρόμου καὶ ἰαθῆναι τὸν· ἰαὶ
τὸ τοῦ μέν ἀλλ᾽ κρέγεο· τρὶς εἶδε τὸν
τρὶς δὶς τὸν ἐμὲ ἀλλ᾽ τοῦ ἐμοῦ σὶ τὸν
παρὰ τοῦ ἐμοῦ σὶ τὸν ἐμὲ καὶ ἐν ἀλλ᾽ ἐν
ἐν ἀλλ᾽ ἐν ἀλλ᾽ ἐν ἀλλ᾽ ἐν ἀλλ᾽

Π ερθεοφραστιμαθει τουαφραστιμιπ
τας· αφλονεισχρηματισαν θεραπεσ
τας τουθυ· τουτωνοσεισαυτουφιλεσ
θαι· ουκεστινοτιτουτοισπασιδο
ξαν· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
μειζονοσ· ουδεπλουτουμειζονοσ
ουδεσωματοσκαλλουσ· ουδεγενουσ
μειζονοσ· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηκρειττων· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηπολυτελεστερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηπολυτιμοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ηδιον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ποθεινοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηεπιθυμητοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηεραστοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ενδοξοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθαυμαστοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηαγαθοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ωφελιμωτερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηαναγκαιοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηδικαιοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ευσεβεστερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηθειοτερον· ουδεγαρ
τουτωνεστινοτιμηαγιωτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμηκρα
τιστον· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηκυριωτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηβασιλικωτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
ειδεστερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοπρεπεστερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεοει
κελοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοφιλεστερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
ποιητοτερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηθεοδοτοτερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
δοξοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοτιμητοτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
θεοσεβεστερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεοσεβεστε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηθεοσεπτοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηθεο
σεπτοτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεοφορη
τοτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεο
φορητοτερον·

Π ερθεοφραστιμαθει· τουαφραστιμι
και· επιμελειαχρηματισαν θεραπεσ
τας τουθυ· τουτωνοσεισαυτουφιλεσ
θαι· ουκεστινοτιτουτοισπασιδο
ξαν· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
μειζονοσ· ουδεπλουτουμειζονοσ
ουδεσωματοσκαλλουσ· ουδεγενουσ
μειζονοσ· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηκρειττων· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηπολυτελεστερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηπολυτιμοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ηδιον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ποθεινοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηεπιθυμητοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηεραστοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ενδοξοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθαυμαστοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηαγαθοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ωφελιμωτερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηαναγκαιοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηδικαιοτε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
ευσεβεστερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηθειοτερον· ουδεγαρ
τουτωνεστινοτιμηαγιωτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμηκρα
τιστον· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηκυριωτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηβασιλικωτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
ειδεστερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοπρεπεστερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεοει
κελοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοφιλεστερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
ποιητοτερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηθεοδοτοτερον· ου
δεγαρτουτωνεστινοτιμηθεο
δοξοτερον· ουδεγαρτουτωνε
στινοτιμηθεοτιμητοτερον·
ουδεγαρτουτωνεστινοτιμη
θεοσεβεστερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεοσεβεστε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινο
τιμηθεοσεπτοτερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηθεο
σεπτοτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεοφορη
τοτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεο
φορητοτερον·

ρετωνεστινοτιμηθεοειδεστε
ρον· ουδεγαρτουτωνεστινοτι
μηθεοπρεπεστερον· ουδεγαρ
τουτωνεστινοτιμηθεοεικε
στερον· ουδεγαρτουτωνεστι
νοτιμηθεοφιλεστερον· ουδε
γαρτουτωνεστινοτιμηθεο
ποιητοτερον· ουδεγαρτου
τωνεστινοτιμηθεοδοτο
τερον· ουδεγαρτουτων
εστινοτιμηθεοδοξο
τερον· ουδεγαρ
τουτωνεστινο
τιμηθεο
τιμη
τοτε
ρον·

τωσωματικωνκαλλιστον·

Μ ηκετιτουτουτουπαροιμιωδουσ
ημινγενοιτοισ· ουτωσιγαρκαιοσ
ηκαιρουμ· τουτουκαιοσ· ουτωσ
ακραιτοσκαιαχειροποιητοσ
τωνπαντωνεστιν· ουτωσαγα
θοσκαιμεγαλοπρεπησ· ουτω
σεπιεικησκαιφιλανθρωπο
σ· ουτωσαγαθοποιοσκαιευ
εργετικοσ· ουτωσαγαθοσκαι
ευμενησ· ουτωσαγαθοσκαι
ευμενησ· ουτωσαγαθοσκαι
ευμενησ